

Arrest

nr. 224 290 van 25 juli 2019
in de zaak RvV X IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Z. CHIHAOUI
Zandstraat 150
8200 BRUGGE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 juli 2019 tot vaststelling van de grens.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN BAELEN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juli 2019 is verzoekster het voorwerp van een administratief verslag vreemdelingencontrole naar aanleiding van illegaal verblijf en transmigratie.

Op 16 juli 2019 neemt de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septiesL). Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde datum ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de WPR Antwerpen op 15/07/2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: B. T.

voornaam: N.

geboortedatum: 19.11.1989

geboorteplaats:

en die verklaart volgende nationaliteit te hebben, maar kan dit niet staven: Eritrea

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene verklaart dat haar man in de gevangenis is in Eritrea.

Betrokkene verklaart dat zij niet ziek is.

Betrokkene verklaart dat zij geen kinderen heeft.

Betrokkene verklaart geen familie of sociale relaties te hebben in België.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 10 dagen in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 10 dagen in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene verklaart dat ze niet naar Eritrea terug kan omdat haar man en vader in daar in de gevangenis zitten. Dat zij een tiental dagen in België is en dat ze naar het Verenigd Koninkrijk wil ze verklaart ook dat haar vingerafdrukken in Frankrijk zijn genomen.

Betrokkene is niet in het bezit van documenten, bijgevolg dient haar nationaliteit bepaald te worden.

De grens waarnaar betrokkene zal worden teruggeleid, zal worden bepaald in een beslissing tot vaststelling van de grens, nadat de nationaliteit vaststaat en het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Tegen deze beslissing kan een schorsend beroep bij de RVV ingesteld worden.

Betrokkene verklaart dat zij niet ziek is.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

(...)"

Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad gekend onder het rolnr. 235.048.

Op 17 juli 2019 wordt verzoekster opnieuw gehoord in het bijzijn van een tolk.

Op 19 juli 2019 neemt de gemachtigde de beslissing tot vaststelling van de grens, aan verzoekster ter kennis gebracht op 22 juli 2019. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

**“BESLISSING TOT VASTSTELLING VAN DE GRENS
REDEN VAN DE BESLISSING**

In opvolging van de bijlage 13 septies dd 16/07/2019, betekend aan op 16/07/2019, ten aanzien van, Mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: A.

voornaam: N. H.

geboortedatum: 24.10.1978

geboorteplaats: Mitsewa

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS: B. T. N., °19/11/1989 van Eritrese nationaliteit

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, wordt er bij deze beslist om betrokkene zonder verwijl naar de grens van Ethiopië te doen terugleiden.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier kan er immers worden geconcludeerd dat een terugleiding naar Ethiopië in hoofde van betrokkene geen risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt:

Betrokkene verklaarde op 16/07/2019 de Eritrese nationaliteit te hebben en niet terug te kunnen keren omdat haar man en vader in de gevangenis zitten in Eritrea.

Op basis van vingerafdrukkenvergelijking in het visuminformatiesysteem (hierna VIS), blijkt dat zij de Ethiopische nationaliteit heeft en niet de Eritrese. Zij heeft op 07/03/2019 bij de Franse autoriteiten in Addis Abeba een Schengenvisum kort verblijf aangevraagd en bij deze aanvraag haar origineel, Ethiopisch paspoort voorgelegd.

Betrokkene werd op 17/07/2019 met deze informatie geconfronteerd in het gesloten centrum te Holsbeek. Ze beweerde gereisd te hebben met een vervalst paspoort en houdt vast aan haar Eritrese nationaliteit.

Ze verklaarde opnieuw Eritrea te hebben verlaten omdat haar echtgenoot en haar vader gevangen zijn gezet wegens politieke problemen. Zelf zou ze ook gevangen zijn gezet.

Teneinde een betrouwbare verificatie en identificatie van visumaanvragers mogelijk te maken, zijn biometrische gegevens in het VIS verwerkt. De Franse autoriteiten hebben haar een Schengenvisum kort verblijf toegekend. Bij de afgifte van het visum werd haar Ethiopische paspoort grondig op authenticiteit gecontroleerd. Gelet op het gegeven dat de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, bepaalt dat de aanvrager van een Schengenvisum zich in persoon dient aan te bieden, en

de afname van zijn of haar vingerafdrukken dient toe te staan, indien et de eerste aanvraag betreft, is het niet aannemelijk dat betrokkene gebruik heeft kunnen maken van een vals of vervalst paspoort. Om deze reden meent de Dienst Vreemdelingenzaken dat het ongeloofwaardig is dat betrokkene over de Eritrese nationaliteitbeschikt, en niet over de Ethiopische.

Er dient dan ook onderzocht te worden of er in haar hoofde een vrees bestaat wat betreft een schending van artikel 3 EVRM bij een verwijdering naar Ethiopië.

Er dient vastgesteld te worden dat betrokkene geen enkele vrees heeft geuit ten aanzien van een terugkeer naar Ethiopië.

CONCLUSIE

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt verzoekster zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster zet uiteen dat zij diligent optrad en dat aangezien zij van haar vrijheid is beroofd er een risico bestaat dat de bestreden beslissing op korte termijn zal worden uitgevoerd.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder ook niet in vraag wordt gesteld, is *in casu* voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het hierboven reeds vermelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1 Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) "(Procedureel luik)", van het beginsel *audi alteram*, van de formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3.2.2 Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het artikel 3 van het EVRM "(Materieel luik)".

2.3.2.3 De formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "*afdoende*" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers gesteld dat toepassing wordt gemaakt van artikel 7, tweede lid van de Vreemdelingenwet om verzoekster, die het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, terug te leiden naar de grens met Ethiopië.

Verweerder heeft tevens geduid waarom hij oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekster dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en waarom hij meent dat er geen reëel risico bestaat dat verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië zal worden onderworpen aan door artikel 3 van het EVRM verboden behandelingen. Verweerder heeft hierbij geduid dat verzoekster gebruik maakte van een authentiek Ethiopisch paspoort dat was voorzien van een door de Franse autoriteiten afgegeven visum type C om naar Europa te reizen. Hij heeft benadrukt dat verzoekster pas een visum type C kon krijgen door zich in persoon aan te bieden en afdrucken van haar vingers toe te staan en dat het paspoort dat zij diende voor te leggen om het visum te verkrijgen grondig op authenticiteit werd gecontroleerd. Verweerder heeft geconcludeerd dat verzoekster niet kan voorhouden dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en dat derhalve geen geloof kan worden gehecht aan de door haar aangevoerde problemen die gelieerd zijn aan het bezit van deze nationaliteit. Verweerder heeft ook gesteld dat er geen enkel element werd aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië dreigt te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig.

Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

2.3.2.4. Inzake de voorgehouden schending van de hoorplicht kan het volstaan op te merken dat uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster onder meer op 16 juli 2019 en op 17 juli 2019 werd gehoord. Het eerste verhoor verliep in het Engels en het tweede verhoor was in het bijzijn van een tolk Tigrinya. Verzoekster bevestigde dat ze de tolk goed begreep. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster op het ogenblik dat zij werd gehoord niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om alle informatie die zij als nuttig beschouwde aan verweerder mee te delen. Een schending van de hoorplicht blijkt niet.

2.3.2.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient allereerst te worden gesteld dat verzoekster onterecht stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij steeds heeft volhard de Eritrese nationaliteit te hebben. Verweerder heeft, zoals reeds gesteld, immers opgemerkt dat verzoeksters beweringen niet geloofwaardig zijn gelet op het feit dat zij, om naar Europa te reizen, gebruik maakte van een Ethiopisch paspoort waarin door de Franse autoriteiten een visum type C was aangebracht, wat impliceert dat verzoekster zich persoonlijk aanbood bij de Franse diplomatieke diensten en dat de authenticiteit van haar paspoort werd geverifieerd. Verweerder heeft verzoeksters verklaringen niet aanvaard omdat deze geen steun vinden in het feitenmateriaal waarover hij beschikt.

Verzoekster volhardt in het verzoekschrift dat zij de Eritrese nationaliteit bezit. Zij wijst erop dat zij Tigrinya spreekt wat in Ethiopië niet wijdverspreid is. De Raad merkt op dat niet blijkt dat deze taal alleen door Eritrese onderdanen wordt gesproken. In tegendeel verzoekster erkent zelf, door te stellen dat deze taal in Ethiopië niet wijdverspreid is, dat deze taal door een deel van de Ethiopische bevolking wordt gesproken. Het feit dat verzoekster Tigrinya spreekt heeft derhalve niet tot gevolg dat dient te worden aangenomen dat zij geen Ethiopisch staatsburger kan zijn. Verder laat verzoekster na, aan de hand van een begin van bewijs, aan te tonen dat zij een Eritrese staatsburger zou zijn en beperkt zij zich tot de loutere verklaring dat ze Tigrinya spreekt. Het betoog van verzoekster overtuigt aldus niet.

Aangezien verzoekster, in het bezit van een authentiek Ethiopisch paspoort met een Frans visum, Ethiopië heeft verlaten, kan zij niet nuttig verwijzen naar de risico's die personen lopen die zonder de vereiste reisdocumenten Ethiopië verlaten. Daar geenszins aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster een Eritrees staatsburger is kan zij ook niet worden gevolgd in haar stelling dat er een risico bestaat dat de Ethiopische autoriteiten haar zullen terugsturen naar Eritrea en is haar uiteenzetting inzake de behandeling van deserteurs in dat land niet relevant.

De Raad benadrukt dat om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM, verzoekster dient aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en mensonterende behandelingen. Verzoekster blijft op dit punt in gebreke, te meer nu zij volhardt in het uiten van haar vrees ten aanzien van Eritrea, terwijl zij geenszins wordt teruggeleid naar Eritrea.

Een schending van artikel 3 van het EVRM kan, op basis van de door verzoekster afgelegde verklaringen, *prima facie* niet worden vastgesteld.

2.3.2.6. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat verweerder, die kon achterhalen dat zij met een Ethiopisch paspoort naar Europa reisde en dat de identiteit die zij opgaf niet overeenstemde met deze die vermeld staat op dit paspoort, geen deugdelijk onderzoek zou hebben verricht of dat hij enig relevant gegeven, waarover hij kon beschikken op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing nam, over het hoofd zou hebben gezien.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het eerste en tweede middel zijn niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Op de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient dan ook niet te worden ingegaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig juli tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

N. MOONEN